

større Besparelse, naar man regnede med, at dette Beløb var betydelig nedsat. Ja, det har jeg altsammen gjort opmærksom paa. Jeg har fuldkommen nøje, saaledes at intet Menneske paa nogen Maade kunde tage fejl deraf, gjort opmærksom paa, at med en Stigning af saa og saa mange Rentenydere i Tal, vilde ogsaa følge en saa og saa stor Forskel i den Besparelse, der vilde blive Tale om. Enhver, der vil læse det paagældende Afsnit af Betænkningen, vil uden nogen som helst Vanskelighed kunne se dette. Den højtærede Minister regner nu med sit Tal, ikke ud fra de Rentenydere, der for Tiden findes i Danmark eller i den nærmeste Tid kan ventes at findes, men med et Tal paa 26 000. Det er muligt, at dette en Gang vil blive naaet om nogle Aar, skønt det vel maa anses for meget tvivlsomt. Men man kan da heller ikke glemme, at hvis det sker, vil der efter al menneskelig Sandsynlighed samtidig være foregaaet en Forøgelse af Sygekasse-medlemmernes Antal og Antallet af de Arbejdere, for hvilke der betales Præmie af Arbejdsgiverne, hvilket atter fuldstændig vil forrykke de Beregninger, der her opstilles langt ud i Fremtiden.

Den højtærede Ordfører (Kr. Kristensen), der ellers under vore Forhandlinger baade her i Tinget og i Udvalget — det tror jeg at have Lov til at sige —, har været en meget elskværdig Leder af Forhandlingerne om disse Spørgsmaal, syntes jo i nogen Grad i Dag at være blevet smittet af den Form, som den højtærede Sundhedsminister havde anlagt. Jeg vil derfor gerne minde den højtærede Ordfører om en Sætning, der begynder med Ordene „slet Omgang.“ Jeg vil advare ham imod i den følgende Tid at lade sig føre paa Vildspor ved den Maade, hvorpaa den højtærede Sundhedsminister behandler Spørgsmaalene her i Tinget.

Den ærede Ordfører sagde, at det var ikke givet, at man med Hensyn til Afgang af Invalidrentenydere maatte regne med, at den foregik nøjagtig i samme Orden som Tilgangen. Det er jeg fuldstændig enig med ham i, og det blev ogsaa sagt i mine Udtalelser før, men at der i det hele og store vil foregaa en samlet Afgang, svarende til det, jeg nævnte, vil man utvivlsomt kunne regne med. Den højtærede Ordfører sagde, at jeg tog ikke i Betragtning, hvis vi gennemførte en saadan forskellig Rente, som vi foreslaar, at der saa ved Hjælp af anden Art maatte ydes betydelige Tilskud. Ja, det er muligt, at disse Forslag for den Del af Rentenydernes Vedkommende, der betaler den lavere Rente, vil komme til at lægge Be-

slag paa nogle andre Midler; men den højtærede Ordfører kan ikke glemme, at den Bemærkning rammer meget, meget stærkere de Forslag, han staar som Talsmand for, end vore Forslag; thi mange flere vil derigennem faa en betydelig større Nedsættelse end den, der er efter vore Forslag.

Den højtærede Sundhedsminister sagde til det radikale Parti i al Almindelighed, at vi lod nok, som om vi vilde være med til Besparelser, men bestræbte os for at kaste et Slør over, at vi alligevel ikke vilde. Jeg tør maaske have Lov til at minde om, at under Forslaget om Aldersrenten stillede vi nøje udformede Ændringsforslag; hvis Gennemførelse vilde have betydet en Besparelse paa 5½ Mill. Kr. i Forhold til den hidtil værende Udgift og 3½ Mill. Kr. i Forhold til den Maade, hvorpaa den hidtil gældende Lov vilde have virket i Fremtiden. Jeg kan tilføje, at med Hensyn til Arbejdsløshedsloven er der stillet Forslag, der vilde betyde flere Millioners Besparelse for Statskassens Vedkommende. Og saaledes har vi Punkt for Punkt stillet vore Besparelsesforslag. Hvis man paa de Forslag, vi her har stillet, ikke anvender den højtærede Sundhedsministers besynderlige Regnemetode, men en rimelig og naturlig Vurdering, var der heller ikke Tvivl om, at en Ordning af den Beskaffenhed vilde medføre en meget betydelig Besparelse. Naar vi ikke har kunnet blive enige med den høje Regering om Gennemførelse af Ændringer i Statens Udgifter, beror det paa, at de Forslag, der er stillet fra Regeringens Side, helt igennem har haft en ensidig Karakter, og at man paa de Punkter, hvor man har søgt Overenskomst her i Tinget, kun har søgt det med den konservative Fløj og ikke i noget Tilfælde har gjort noget virkeligt Forsøg paa at samle alle de forskellige Retninger om Foranstaltninger, som der kunde være et rimeligt Grundlag for.

Den højtærede Minister sagde, at jeg havde opstillet en Besparelse, der gik ud paa ved Gennemgang af de nuværende 20 000 Rentenydere at komme til en Formindskelse af deres Tal og derigennem betydelig ned med Udgifterne, og jeg havde sagt, at det kunde foregaa, forholdsvis hurtigt. Den højtærede Minister føjede saa affejdende til: men hvorledes hurtigt undersøge alle disse 20 000 Rentenydere? Dertil kan jeg svare, at hvis den højtærede Minister havde gennemlæst Forslaget, vilde han være blevet opmærksom paa, at der netop i Forslaget er peget paa en Forpligtelse for Kommunerne til strax overfor Invalide-